

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1351 usque ad annum 1414

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118278

§. 24. Legatio Regis Romanorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66293)

Sæcul. XV.

A C. 1409

ac duos æmulos Petrum Lunium, & Angelum Corrarium ter citatos ob desertum vadimonium contumaces declarabat; procedendum ultra, & actionem contra eos instituendam; sessionem quartam fore die lunæ post Dominicam *Quasi modo*. Ita concilium non interruptum est nisi per hebdomadem sanctam, & posteram.

§. XXIV.

Legatio Regis Romanorum.

Interim Pisas advenerant Legati Regis Romanorum Ruperti Bavari, Joannes Archiepiscopus Rigensis, Matthæus Wormatiæ Antistes, Udalricus electus Verdenæ Episcopus, & Conradus Sufatus Canonicus Spirensis. Die lunæ 15 Aprilis Concilium eis aures præbebat. Verdenis Episcopus omnium Legatorum nomine loquens & dubitanti similis contra convocationem concilii multas difficultates, & materias ibi tractandas proponebat. Facta est Legatis promissio responsionis reddendæ in proxima sessione die Mercurii 24 Aprilis. At cum difficultates suas litteris mandatas Concilio tradidissent, die altero nemine salutato Pisis abierunt.

Difficultates eorum continebantur tribus capitibus, convocatione duorum æmulorum, recusatione obedientiæ, atque

Sess. 4. p.
2119. 2164.
Spic. p. 261.

que conjunctione Cardinalium e duobus ^{Sæcul. XV.}
collegiis. Erant vero potius tricæ, quam ^{A. C. 1469.}
difficultates solidæ: ut jam tum ostendit
quidam scriptor incerti nominis ad eas
articulatim respondens. Imperator Ru-
pertus, aut potius Papa Gregorius sub
ejus nomine volebat monstrare contradi-
ctionem in diversis diebus obedientiæ re-
cusationi appositis, suscepti consilii tem-
pus non distinguens a tempore executio-
nis. Imperator ita quærebat: Quando
Gregorius desit esse Papa? Reponeba-
tur: Tum, cum per suam agendi rationem
se aperte declaravit schismaticum, ac hæ-
reticum: ex illo tempore nos ab eo sejun-
gere coacti fuimus, ne fautores schisma-
tis essemus: quanquam alius Papa eligi
haud potest, nisi post sententiam damna-
tionis.

Quod attinet ad convocationem con- ^{p. 1268. E.}
cilii, Imperator iterum altercabatur de
die adscripto litteris illud indicentibus.
Addebat: Convocatio concilii ad Papam
pertinet: & aliquod indixit; quantum
in ipso fuit. Respondebatur: Manifesto
patet, convocationem a Gregorio factam
tendere ad impediendum concilium ge-
nerale. Igitur ejus loco, & in tanta ne-
cessitate concilium Cardinales indicare
debebant; & tum quoque debuissent, si
Papa fuisset certus, ac extra controver-
siam positus: quin etiam eorum loco Cle-

Sæcul. XV.
A. C. 1409.

rus id Romanus potuisset agere. *Imperator*: Si dubitant, an Gregorius sit Papa: cur non etiam dubitant, an ipsi sint Cardinales? *Responsio*: Quia dubium contingens Papam venit ex causa nova; inde nimirum, quod ille factus sit schismaticus: aliter se habet res Cardinalium.

Obj. 17.

Imperator: Plerique Præsules Pisis agentes sunt partium Gregorio adversarum, quas hic semper habuit pro schismaticis: reliqui denegarunt ei obedientiam, & contra eum faciunt. Itaque non possunt ejus esse Judices; nec is se illis citantibus sistere tenetur. *Responsio*: Qui neutri parti student, aut obtemperant, ad judicium ferendum in hac schismatis materia sunt aptiores, quam ii, qui firmiterstant ab altero æmulum. Et neutrum partium studiosi non censendi sunt inimici, vel adversarii: quia obedientie recusatio facta est illorum vitio, qui citati fuerunt, & accusati.

Obj. 19.

Imperator: Cardinales non habent jurisdictionem in illos, quos citant; nedum in concilium: proinde non pertinet ad Cardinales concilii convocatio. *Responsio*: Quando concilio est opus, ut in casu præsentis, ac Papa id convocare renuit, aut nequit, veluti tum, si desiperet; ex Jure certum est, Cardinales id convocare posse: neque necessario subjectum auctoritati convocantis est concilium. Pre-
vin-

vinciale est superius Archiepiscopo, qui hoc indixit. *Imperator*: Si Gregorius veniret Pisas, ac Benedictus huc non veniret, num ille deberet dignitatem deponere? Nam Benedictus posset dicere: Nunc solus sum Papa; nec æmulum habeo: cur petitis, ut cedam? *Responsio*: Cupimus præstari promissum cessionis ab utraque parte firmatum jurejurando.

Imperator: Præstituta concilio dies pro magna parte fautorum Gregorii est propinqua nimium propter locorum distantiam. *Responsio*: Negotii momentum, & celeritas, quam illud poscit ad vitanda pericula in dies augescencia, suaserunt, ut statueretur dies, quam proxima præfigi prudenter posset. *Imperator*: Quod ad conjunctionem Collegiorum attinet; Cardinales alteri sunt veri, alteri commentitii. Quomodo veri falsos reddere habiles, censuris, ac legibus exsolvere, denique Cardinales facere potuerunt? *Responsio*: In præsentē casu licet agere cum proscriptis, & schismaticis sine horum absoluteione, aut restitutione in integrum: ac electores sibi possunt asciscere alios eligendi jure carentes.

Imperatoris Legati propositis difficultatibus suis illius nomine orabant concilii Pisani Patres, ut certum diem, locumque constituerent, quo iterum convenirent; atque si Gregorius tunc ibi non compareret,

Secul. XV.
A.C. 1409.

Obj. 21.

Obj. 23.

p. 2171. C.

Sæcul. XV.

A. C. 1409.

l. 3. /chi/m.

c. 39.

reret, nec suo cedendi promisso staret, Pa-
 pam unicum eligerent. Sic autem ma-
 chinam commoliebantur, inquit Theodo-
 ricus Niemius. Erat æstas, & calor: ut
 tum esse solet, præsertim in Italia. Pisis
 exterorum multitudo ingens dabatur: &
 plerique pro se ac suis mari secum procul
 advexerant subsidia vitæ ad tempus, quo
 ibi hærerent. Non equos, non mulos ha-
 bebant, quibus alio transveherentur: &
 multi, maxime Cardinales senio, & infir-
 mitatibus confecti erant. Præterea Be-
 nedicto denuo e Catalonia evocando di-
 latio congruens fuisset danda: & interim
 ii, qui ad concilium jam advenerant, abi-
 issent, forte nunquam redituri, quippe tam
 diuturnæ commorationis sumptui feren-
 do impares. Soli fere Cardinales reman-
 sissent, & incerti quidem, an Benedictus
 veniret. Denique nullus effectus verus
 Ecclesiæ pacem contingens ad exitum
 adductus esset.

§. XXV.

*Appellatio Legatorum Regis Ru-
perti.*

Imperatoris Legati postquam statuerant
 non expectato Concilii Pisani responso
 discedere; antequam id agerent, confe-
 cerunt provocationis litteras sub nomine
 unius e suo numero, nempe Conradi Su-
 fatii

Rayn. 1409.

n. 19. 29. Esc.